

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm924/facsimile.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Med Sværd vi værged,
Med Ekjold vi værged,
Vor Fader! dig.

Vi hørde runge
I Balhals Borg
Dit Fald, det tunge,
Da vorde Sotg,
Hvor Roser stode;
Hvor Liljer groede,
Paa Vigrids Mark *).

Etjalden greb i Strængene og kvad saa glædelig om den Hedenfærns Manddom, saa sorgelig om hans Død. Som sionede stode alle Helteene, og lyttede til Kvædet, men da det var endt, fremtraadte Regner Ledbrok og kvad:

*) Det kan omtaloes, hvor de Roser og Liljer havde mindst hjemme, paa Vigrids Mark, paa de gamle Klampers eller min Lunge, men det er vist, at de haade der ingensteds hjemme. Sagen er, at jeg fandt Blomster klædt godt, der var ingen i det Fjeld, hvor jeg dengang boede, jeg skjal da det Par i Oehlenschlägers Have, og for at vise, hvor godt jeg forstod mig paa Blomster, plantede jeg dem paa Vigrids Mark, og i de nordiske Hedeningers Hjelme. Latterligt var det tilvisse, dog, gid det var min største Synd!

I Bretland fangen
Jeg sad ensjund,
Mig favned Slangen
I Ormegrund,
Den fast mig knuged
Mit Blod den suged,
Jeg blegned ei.
I Elias Taarne
Da led min Sang:
For gamle Dene
Bliv Tiden lang,
Men vidste Grise,
Hvad Orme spise,
De tøved ei.

Frem stod da Ivar Vrienlak *) og kvad:
Vi tøved ikke,
Men bjærve løb
Vi Ulve driffe
Af Bretlands Blod,
Vi Ryggen risted,
Og Hjertet vristed
Af Elias Bryst.

*) Vist nok er det foruvent at lade en beenløs Mand staa, men i en Tidssalder da de Fleste indbilde sig at kunne bande levende og døde staae i Luften haade beenløse og grundløse, lønner det

